

Elsie de Brauw schittert in rolwisselend 'Opening Night'

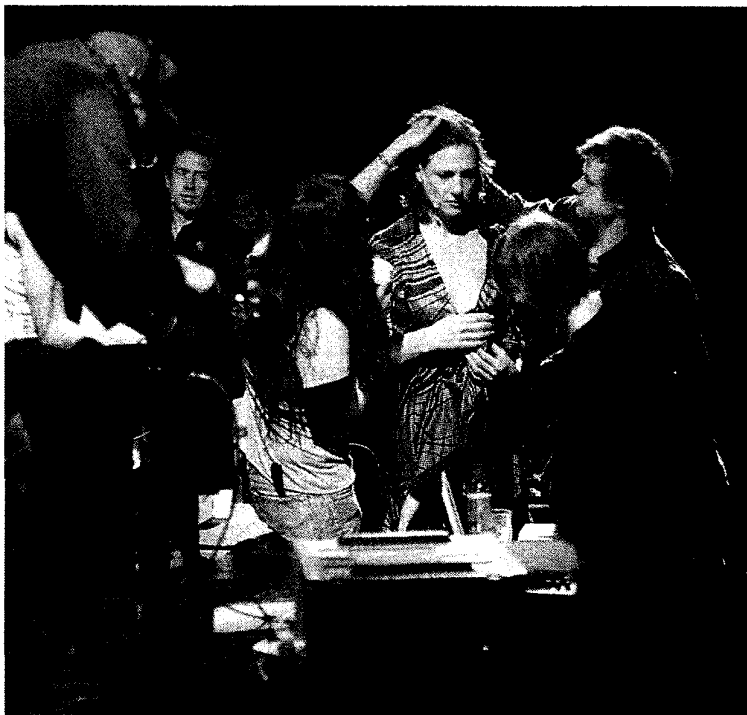
Theater

'Opening Night' naar de gelijknamige film van John Cassavetes (1977). Coproductie van Toneelgroep Amsterdam en NT Gent. 6,8, 10-12 april, 18-21 en 23-27 mei in de Stadsschouwburg in Amsterdam. 9 en 10 mei schouwburg Rotterdam.

Wellicht is het een pleister op de wonde, uitgereikt door regisseur Ivo van Hove aan spelers als Chris Nietvelt en Fedja van Huêt, die hij dit seizoen bij het Zuidelijk Toneel weghaalde toen artistiek leider Johan Simons naar Gent vertrok. De meeste spelers gingen niet met hem mee, maar door de samenwerking die de twee gezelschappen de komende tijd hebben voorzien voor een drietal producties, bloeit er voor een tijdje een aangename verstandhouding op die velen goed zal doen.

De eerste coproductie brengt op toneel wat een film was: 'Opening Night' van John Cassavetes. Het is een complex verhaal en niet op een echt heldere manier op de scène gebracht door Van Hove. De verhaallijn is in de film misschien duidelijker – hier is het een onoverzichtelijke wirwar van een toneelgezelschap dat aan het repeteren is voor een voorstelling, 'De Tweede Vrouw' geheten. Hoofdrolspeelster Elsie de Brauw speelt de actrice Myrtle, die op haar beurt Virginia speelt in het stuk dat wordt gerepeteerd. En zo speelt Jacob Derwig de ex-man van Myrtle en in het stuk Marty die Virginia slaat. Je moet als toeschouwer verdraaid goed de lijntjes in de gaten houden om bij de les te blijven.

Eenvoudiger is het bij degenen die maar één keer van personage verschietsen, zoals de regisseur van het stuk Manny (Fedja van Huêt) of de schrijfster Sarah (Chris Nietvelt). Toch wordt het ook lastig als Manny zijn vrouw voorstelt de rol van Myrtle over te nemen, die helemaal ga-



Elsie de Brauw (midden) als de tegen haar leeftijd vechtende Myrtle alias Virginia.

FOTO JAN VERSWEYVELD

ga lijkt te worden. Hij knoopt daar meteen een vrijpartij aan vast die weliswaar in impotentie verzandt, maar intussen zit je met al die technici die voortdurend video-opnamen maken die worden geprojecteerd, en met een deel van het publiek dat op het toneel zit, omdat de repetities voor 'De Tweede Vrouw' meteen een try-out zijn, je wel af te vragen of het tafereel zich nu in de huiselijke sfeer afspeelt of toch in die repetitiestudio, en wat het toevoegt, daar of hier, aan het dramatische conflict.

Verwarring te over dus. De rode draad is Myrtle die zich realiseert dat ze oud wordt, evenals haar personage Virginia. Ze weigert dat in te zien en krijgt het met Sarah en met

iedereen aan de stok. Aan de andere kant van het leven staat de zeventienjarige Nancy (Hadewych Minis) die een fan is van Myrtle en haar handtekening komt vragen. Als ze die heeft en de studio verlaat, wordt ze pardoes door een auto overreden. Dood. Myrtle raakt hierdoor volkomen van slag. De dode Nancy verschijnt voortdurend aan haar: Myrtle begint een relatie met haar, zet het op een zuipen, en laat de repetities in het honderd lopen.

Elsie de Brauw schittert in haar wanhopig gevecht met zichzelf. De anderen staan er allemaal ontredderd omheen. Maar dat is misschien ook wat Van Hove ons vooral wil laten zien.

Hans Oranje